

**“Kad čovjek prouči ajet sedžde i učini sedždu, šeitan
ode od njega plačući i govoreći: ‘Teško meni!
Čovjeku je naređeno da čini sedždu, on je čini, i uči
će u džennet. I meni je naređeno da učinim sedždu,
no ja sam to odbio, i meni pripada Vatra.””**

Ebu Hurejra, radijallahu anhu, veli da je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: “Kad čovjek prouči ajet sedžde i učini sedždu, šeitan ode od njega plačući i govoreći: ‘Teško njemu! Čovjeku je naređeno da čini sedždu, on je čini, i uči će u džennet. I meni je naređeno da učinim sedždu, no ja sam to odbio, i meni pripada Vatra.’” U drugoj verziji kaže se da šeitan rekne: “Teško meni!”

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Muslim]

Kada čovjek prouči ajet gdje se nalazi sedžda i učini je, pokoravajući se tako naredbi Allaha, šeitam se okrene plačući i žaleći za počasti koja ga je prošla i zbog prokletstva kojeg je dobio zbog zavidnosti prema čovjeku. On tada govori: "Teško meni, čovjeku je naređena sedžda pa ju je učinio i dobiće Džennet, a ja sam tu sedždu odbio. On će prizivati svoju propast jer je Allah naredio čovjeku sedždu pa se on pokorio, a njemu je naredio pa je odbio i dobiće Vatru.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/10572>

